

eul_wid: jho-aj

Ὅμηρου Βίος-ἀνώνυμος · Homer Life-anonymous

On Homer 1

Περὶ Ὅμηρου Α'

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic
Dialect: Μικταὶ διάλεκτοι Mixed Dialects
Domain: Βίος Biography
Format: Πεζός Prose

[45] ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ Α' Περισσὸν μὲν ἴσως δόξειέ τισι πολυπραγμονεῖν περὶ Ὅμηρου, ποίων τε ἦν γονέων καὶ πόθεν, ἐπεὶ μηδὲ αὐτὸς ἠξίωσεν εἰπεῖν τὰ περὶ ἑαυτοῦ ἀλλ' οὕτως ἐγκρατῶς ἔσχεν, ὡς μηδὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος ἐπιμνησθῆναι. ἐπεὶ δὲ ὡς πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἀρχομένων παιδεύεσθαι χρήσιμος ἢ πολυπειρία, πειρασώμεθα εἰπεῖν ὅσα ἰστόρηται τοῖς πάλοι περὶ αὐτοῦ. Ἐφορος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος ἐν συντάγματι τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιχωρίῳ, Κυμαῖον αὐτὸν ἀποδεικνύναι πειρώμενος, φησὶν ὅτι Ἀπελλῆς καὶ Μαίων καὶ Δῖος ἀδελφοὶ Κυμαῖοι τὸ γένος. ὧν Δῖος μὲν διὰ χρέα μετώκησεν εἰς Ἀσκλην, κώμην τῆς Βοιωτίας, κάκεϊ γήμας Πυκιμήδην ἐγέννησεν Ἡσίοδον. Ἀπελλῆς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ πατρίδι Κύμη κατέλιπε θυγατέρα Κριθηίδα τοῦνομα, προστησάμενος αὐτῇ τὸν ἀδελφὸν Μαίονα. ὃς διακορεύσας τὴν προειρημένην καὶ τὴν ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῷ γεγονότι δέσας κατάγωνσιν, ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς γάμον Φημίῳ Σμυρναίῳ, διδασκάλῳ γραμμάτων. φοιτῶσα δὲ αὐτῇ ἐπὶ τοὺς πλυνούς, οἳ ἦσαν παρὰ τῷ Μέλητι, ἀπεκύησε τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ, καὶ διὰ τοῦτο Μελησιγένης ἐκλήθη. μετωνομάσθη δὲ Ὅμηρος, ἐπειδὴ τὰς ὄψεις ἐπηρώθη· οὕτω δὲ ἐκάλουν οἱ τε Κυμαῖοι καὶ οἱ Ἴωνες τοὺς τὰς ὄψεις πεπηρωμένους παρὰ τὸ δεῖσθαι τῶν ὀμηρεούντων, ὃ ἐστὶ τῶν ἡγουμένων. καὶ ταῦτα μὲν Ἐφορος. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Ποιητικῆς ἐν Ἰφ φησὶ τῇ νήσῳ, καθ' ὃν καιρὸν Νηλεὺς ὁ Κόδρου τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἡγεῖτο, κόρην τινὰ τῶν ἐπιχωρίων γενομένην ὑπὸ τινος δαίμονος τῶν συγχορευτῶν ταῖς Μούσαις ἐγκύμονα, αἰδεσθεῖσαν τὸ συμβὰν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστροῦ, ἐλθεῖν εἰς τι χωρίον καλούμενον Αἴγιναν. εἰς ὃ καταδραμόντας ληστὰς ἀνδραποδίσαι τὴν προειρημένην καὶ ἀγαγόντας εἰς Σμύρναν, οὖσαν ὑπὸ Λυδοῖς τότε, τῷ βασιλεῖ τῶν Λυδῶν ὄντι φίλῳ τοῦνομα Μαίονι χαρίσασθαι· τὸν δὲ ἀγαπήσαντα τὴν κόρην διὰ τὸ κάλλος γῆμαι. ἦν διατρίβουσιν παρὰ τῷ Μέλητι καὶ συσχεθεῖσαν ὑπὸ τῆς ὠδίνος ἔτυχεν ἀποκυῆσαι τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ. ὃν ἀναλαβὼν ὁ Μαίων ὡς ἴδιον ἔτρεφε, τῆς Κριθηίδος μετὰ τὴν κύησιν εὐθέως τελευτησάσης. χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος καὶ αὐτὸς ἐτελεύτησε. τῶν δὲ Λυδῶν καταπονουμένων ὑπὸ τῶν Αἰολέων καὶ κρινάντων καταλιπεῖν τὴν Σμύρναν, κηρυζάντων δὲ τῶν ἡγεμόνων τὸν βουλόμενον ἀκολουθεῖν ἐξίεναι τῆς πόλεως, ἔτι νήπιος ὧν Ὅμηρος ἔφη καὶ αὐτὸς βούλεσθαι ὀμμεῖν· ὅθεν ἀντὶ Μελησιγένους Ὅμηρος προσηγορεύθη. Γενόμενος δὲ ἐν ἡλικίᾳ καὶ δόξαν ἐπὶ ποιητικῇ κεκτημένος ἤδη ἐπηρώτα τὸν θεόν, τίνων τε ἦν γονέων καὶ πόθεν. ὁ δὲ ἀνεῖλεν οὕτως· ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἣ σε θανόντα δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἴνιγμα φύλαξαι. φέρεται

δὲ καὶ ἕτερος χρησμός τοιοῦτος· ὄλβιε καὶ δύσδαιμον—ἔφυς γὰρ ἐπ’ ἀμφοτέροισι—, πατρίδα δίζηαι· μητρὶς δέ τοι, οὐ πατρὶς ἔστι, μητρόπολις ἐν νήσῳ ἀπὸ Κρήτης εὐρείης, Μίνωος γαίης, οὔτε σχεδὸν οὔτ’ ἀποτηλοῦ· ἐν τῇ σοι μοῖρ’ ἐστὶ τελευτῆσαι βιότοιο, εὖτ’ ἂν ἀπὸ γλώσσης παίδων μὴ γνῶς ἐπακούσας δυσζύνετον σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον· δοιὰς γὰρ ζωῆς μοίρας λάχες· ἦν μὲν ἀμαυρὰν ἡελίων δισσῶν, ἦν δ’ ἀθανάτοις ἰσόμοιρον, ζῶντί τε καὶ φθιμένῳ· φθίμενος δ’ ἔτι πολλὸν ἀγήρως. ^[45]

(50) μετ’ οὐ πολὺν δὲ χρόνον πλέων εἰς Θήβας ἐπὶ τὰ Κρόνια (ἀγὼν δὲ οὗτος ἄγεται παρ’ αὐτοῖς μουσικός) ἦλθεν εἰς Ἴον. ἔνθα ἐπὶ πέτρας καθεζόμενος ἐθεάσατο ἀλιεῖς προσπλέοντας, ὧν ἐπύθετο εἴ τι ἔχοιεν. οἱ δὲ ἐπὶ τῷ θηρᾶσαι μὲν μηδέν, φθειρίσασθαι δὲ διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς θήρας οὕτως ἀπεκρίναντο· ὅς· ἔλομεν, λιπόμεσθ’· ὅς· οὐχ ἔλομεν, φερόμεσθα, αἰνισσόμενοι ὥς ἄρα οὐς μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀποκτείναντες κατέλιπον, οὐς δὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τῇ ἐσθῇτι φέροιεν. ὅπερ οὐ δυνηθεὶς συμβαλεῖν Ὀμηρος διὰ τὴν ἀθυμίαν ἐτελεύτησε. θάψαντες δὲ αὐτὸν οἱ Ἴηται μεγαλοπρεπῶς τοιόνδε ἐπέγραψαν αὐτοῦ τῷ τάφῳ· ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον. εἰσὶ μέντοι οἱ καὶ Κολοφώνιον αὐτὸν ἀποδεικνύει πειρῶνται, μεγίστῳ τεκμηρίῳ χρώμενοι πρὸς ἀπόδειξιν τῷ ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος ἐπιγεγραμμένῳ ἐλεγείῳ· ἔχει δὲ οὕτως· υἱὲ Μέλητος, Ὀμηρε, σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάσῃ καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ θῆκας ἐς αἶδιον, καὶ τάσδ’ ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσας κούρας δισσὰς ἡμιθέων γραψάμενος σελίδας· ὕμνεῖ δ’ ἡ μὲν νόστον Ὀδυσσεύος πολὺπλαγκτον, ἡ δὲ τὸν Ἰλιακὸν Δαρδανιδῶν πόλεμον. ἄξιον δὲ μηδὲ τὸ ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ ἐπιγραμματοποιοῦ γραφὲν ἐπίγραμμα παραλιπεῖν, ἔχον οὐκ ἀσέμνως· ἔχει δὲ οὕτως· οἱ μὲν σευ Κολοφῶνα τιθηνήτειραν, Ὀμηρε, οἱ δὲ καλὰν Σμύρναν, οἱ δ’ ἐνέπουσι Χίον, οἱ δ’ Ἴον, οἱ δ’ ἐβόασαν εὐκλαρον Σαλαμῖνα, οἱ δὲ νῦ τὰν Λαπιθᾶν ματέρα Θεσσαλίαν· ἄλλοι δ’ ἄλλο μέλαθρον ἀνίαχον· εἰ δέ με Φοίβου χρὴ λέξαι πινυτὰν ἀμφοτέρω μαντοσύναν, πάτρα τοι τελέθει μέγας οὐρανός, ἐκ δὲ γυναικὸς οὐ θνατᾶς, ματρὸς δ’ ἔπλεο Καλλιόπας. Γενέσθαι δὲ αὐτὸν τοῖς χρόνοις οἱ μὲν φασὶ κατὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον, οὗ καὶ αὐτόπτην γενέσθαι, οἱ δὲ μετὰ ἑκατὸν ἔτη τοῦ πολέμου, ἄλλοι δὲ μετὰ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν. ἔγραψε δὲ ποιήματα δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδυσσειαν, ὥς δὲ τινες, οὐκ ἀληθῶς λέγοντες, γυμνασίας καὶ παιδείας ἔνεκα Βατραχομουμαχίαν προσθεῖς καὶ Μαργίτην. Τοῦ δὲ Τρωικοῦ πολέμου καθ’ Ὀμηρόν τινες φασὶν ἀρχὴν εἶναι τὴν τῶν θεῶν κρίσιν, Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀφροδίτης, περὶ κάλλους ἐπ’ Ἀλεξάνδρου γενομένην· λέγειν γὰρ τὸν ποιητὴν· ὃς νείκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο, τὴν δ’ ἥνης· ἢ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινὴν. ἀλλ’ οὐ πρόπον ὑπολαμβάνειν θεοὺς ὑπὸ ἀνθρώπων κεκρίσθαι, οὔτε ὑπὸ Ὀμήρου δι’ ἄλλων παρίσταται τοῦτο· ὅθεν εὐλόγως ἡθέτηνται οἱ προκείμενοι στίχοι. Ἄμεινον οὖν λέγειν ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Πριάμου παῖς, ἐπιθυμήσας Ἑλληνικοῦ βίου μαθεῖν ἀγωγὴν, ἔπλευσεν εἰς Σπάρτην. καὶ ἐπιξενωθεὶς Ἑλένη, Μενελάου κατὰ τὸν οἶκον οὐκ ὄντος, ἀνέπεισεν αὐτὴν ἀκολουθεῖν. ἔλθων δὲ εἰς τὴν Κρανάην καλουμένην νῆσον ἐμίγη πρῶτον τῇ γυναικί, κάκειθεν πλεύσας διὰ Σιδῶνος καὶ Φοινίκης ἦκεν εἰς Ἴλιον. ^[95]

(100) ἐπιγνόντες δὲ οἱ περὶ Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον τὸ πεπραγμένον στρατιὰν ἤθροισαν ἐν Αὐλίδι, πόλει τῆς Βοιωτίας. ἔνθα καὶ θυόντων αὐτῶν δράκων ἐπὶ τὸ πλησίον ἀνελθὼν δένδρον στρουθοῦ νεοσσοὺς ὀκτὼ διέφθειρεν, οἷς ἡ μήτηρ ἐνάτη συγκατεΐλεκτο. ἐμήνυε δὲ τὸ σημεῖον ὅτι ἐννέα ἔτη πολεμήσαντες τῷ δεκάτῳ αἰροῦσι τὴν Ἴλιον. ἡνίκα δὲ πλεύσαντες ἐπέβησαν τῆς Τροίας, μετὰ πρώτην συμβολήν, καθ’ ἣν ἀνῆρέθη Πρωτεσίλαος, Μενελάον τε καὶ Ὀδυσσεά πρέσβεις ἀπέστειλαν τὴν Ἑλένην ἀπαιτοῦντες. τῶν δὲ Τρώων ἀντειπόντων πάλιν συμβολὰς ἐποιοῦντο πολέμου. καὶ ἐπικρατήσαντες τοὺς μὲν Τρῶας ἐντὸς τειχῶν κατέκλεισαν, αὐτοὶ δὲ εἰς δύο μερισθέντες τοὺς μὲν εἶασαν παρεδρεύειν τῇ πόλει, οἱ δὲ στρατηγοῦντος Ἀχιλλέως τὰς παρακειμένας πόλεις ἐπόρθουν, συμμαχίας ἀφαιρούμενοι τοὺς Τρῶας. ἐξ ὧν μίαν ἐλόντες,

Χρῦσαν, γέρας ἔδοσαν Ἀγαμέμνονι Χρυσηίδα, Χρύσου ἱερέως Ἀπόλλωνος θυγατέρα. ὁ δὲ ἐλθὼν ἐπὶ τὸν ναύσταθμον, ἵνα λυτρώσῃται τὴν παῖδα, καὶ ὑβρισθεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος ἠΰξατο τῷ Ἀπόλλωνι κολάσαι τοὺς Ἕλληνας. ἐπακούσας δὲ τῆς εὐχῆς ὁ θεὸς λοιμὸν ἔπεμψεν αὐτοῖς. καὶ τότε Ἀχιλλέως παραινέσαντος ἀποδοῦναι τὴν Χρυσηίδα Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς ἠπειλήσεν ἀφαιρήσεσθαι τὸ Ἀχιλλέως γέρας, Βρισηίδα. < *** > τὴν δὲ μητέρα, Θέτιν, αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ Διὸς ἤτταν Ἑλλήνων. οὗ γενομένου Πάτροκλος προτραπεῖς ὑπὸ Νέστορος ἰκέτευσεν Ἀχιλλέα δοῦναι κἂν ἐπ' ὀλίγον τὴν πανοπλίαν αὐτῷ, ἵνα τοὺς Τρῶας τῶν νεῶν ἀπώσῃται. ἐξελθὼν δὲ Πάτροκλος καὶ γενναίως ἀριστεύσας μετ' οὐ πολὺ ἀνῆρέθη. χαλεπήνας δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπαύσατο μὲν τῆς πρὸς Ἀγαμέμνονα ἔχθρας, λαβὼν δὲ ἠφαιστότευκτον πανοπλίαν ἄλλους τε πολλοὺς ἀνείλε καὶ τελευταῖον τὸν Ἑκτορα. Ἡ μὲν οὖν τάξις τῶν πραγμάτων ἐστὶν αὕτη. ὁ δὲ ποιητὴς ἀπὸ τοῦ ἐνάτου ἔτους ἤρξατο, ἐπεὶ τὰ πρὸ τῆς Ἀχιλλέως μήνιδος ἦν ἀτονώτερα καὶ πράξεις οὐκ ἔχοντα λαμπρὰς οὐδ' ἐπαλήλους. συμμαχοῦντος γὰρ Ἑλλήσιν Ἀχιλλέως οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος. ἀποστάντος δὲ τούτου θαρσήσαντες προῆλθον. καὶ τῆς μάχης ἐπίσης γενομένης πολυπρόσωποί τε καὶ συνεχεῖς < αἱ > τῶν ἡρώων ἀριστεῖαι κατέστησαν. ^[135]